Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0565/2017

12.10.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om oplægget om fremtiden for EU's finanser
(2017/2742(RSP))

Jan Olbrycht, Isabelle Thomas
for Budgetudvalget

B8-0565/2017

Europa-Parlamentets beslutning om oplægget om fremtiden for EU's finanser (2017/2742(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 311, 312 og 323 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020[1], særlig artikel 2,

– der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning[2],

– der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om forberedelse af revisionen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 efter valget: Parlamentets input forud for Kommissionens forslag[3],

– der henviser til Kommissionens oplæg af 28. juni 2017 om fremtiden for EU's finanser,

– der henviser til Kommissionens udtalelse af 4. juli 2017 om oplægget om fremtiden for EU's finanser,

– der henviser til forslag til beslutning fra Budgetudvalget,

– der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet[4],

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

1. er af den overbevisning, at der ikke kan finde en drøftelse sted om den fremtidige finansiering af Den Europæiske Union, uden at de indhøstede erfaringer fra tidligere flerårige finansielle rammer (FFR'er), og navnlig FFR'en for 2014-2020, tages med i betragtning; påpeger de alvorlige mangler i den nuværende FFR, der blev strakt til det yderste for at stille de nødvendige ressourcer til rådighed, således at Unionen kunne tackle en række alvorlige kriser og nye udfordringer og finansiere sine nye politiske prioriteter; understreger, at Parlamentet er overbevist om, at den nuværende FFR's lave niveau vil vise sig at være utilstrækkeligt til at matche Unionens faktiske behov og politiske ambitioner;

2. glæder sig over Kommissionens fremlæggelse af oplægget om fremtiden for EU's

[1] EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.
[2] EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.
[3] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0309.
[4] Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0050.

finanser; bemærker, at Kommissionen omsætter de fem scenarier for den fremtidige model for Den Europæiske Union til budgetmæssige termer, som det fremgår af dens hvidbog om Europas fremtid fra marts 2017, samtidig med at den adresserer en række af EU-budgettets grundlæggende karakteristika og principper; er enigt i den foreslåede metode og er positiv over for Kommissionens erklæring om, at den kommende FFR skal understøttes af en klar vision for Europas prioriteter; mener, at dette dokument indeholder en klar struktur for drøftelserne og åbner en hårdt tiltrængt politisk debat om retningen for, formålet med og omfanget af EU's budget i lyset af Unionens grundlæggende mål og fremtidige udfordringer; opfordrer medlemsstaterne til at høre borgerne og til at påtage sig en aktiv og konstruktiv rolle med at fastlægge deres vision for EU-budgettets fremtid;

3. beklager imidlertid det forhold, at fire ud af de fem fremlagte scenarier ("Uændret kurs", "Samarbejdet nedtrappes", "Nogle samarbejder mere" og "Radikal omlægning") betyder en reel nedtoning af Unionens ambitioner og forudser en reduktion af to af EU's mangeårige politikker og hjørnestene i det europæiske projekt, der er nedfældet i traktaterne – den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken; fremhæver sit mangeårige synspunkt om, at yderligere politiske prioriteter bør kobles sammen med ekstra finansielle midler og ikke bør finansieres på bekostning af eksisterende EU-politikker; finder, at det femte scenarie ("Samarbejdet optrappes betydeligt") udgør et positivt og konstruktiv udgangspunkt for den igangværende debat om fremtiden for EU's finanser og dermed for den fremtidige model for Den Europæiske Union; tilskynder Kommissionen til at udvikle et scenarie, hvori der tages hensyn til Parlamentets henstillinger med henblik på at reagere på aktuelle og fremtidige udfordringer og på at fastlægge de nye prioriteter;

4. minder om, at Unionen i henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) selv skal tilvejebringe de midler, der er nødvendige for at nå sine mål; mener, at manglerne i den nuværende FFR, omfanget af de nye prioriteter samt konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden alle peger i samme retning: behovet for at bryde udgiftsloftet på 1 % af EU's bruttonationalindkomst (BNI) og dermed for i væsentlig grad at øge Unionens budget for at kunne imødegå de udfordringer, der ligger forude; modsætter sig i denne forbindelse et nominelt fald i omfanget af EU's budget i den næste flerårige finansielle ramme, og mener derfor, at den næste FFR bør fastsættes til mindst 1,23 % af EU's BNI; slår til lyd for en drøftelse af dette blandt medlemsstaterne;

5. beklager den omstændighed, at EU's budget hovedsageligt finansieres af nationale bidrag baseret på BNI frem for af egentlige egne indtægter, som fastsat i EU-traktaterne; gentager sin tilslutning til en fuldt udbygget reform af EU-ordningen for egne indtægter, der har enkelhed, retfærdighed og gennemsigtighed som de styrende principper og er i overensstemmelse med anbefalingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter; understreger, at en sådan ordning bør omfatte et velafbalanceret udvalg af nye egne indtægter til EU, som er sammensat med henblik på at støtte EU's politikmål, og som bør indføres gradvist for at tilvejebringe mere retfærdige og stabile EU-midler; fremhæver endvidere, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen giver mulighed for at sætte en stopper for alle rabatter; forventer, at Kommissionen forelægger ambitiøse lovgivningsmæssige forslag med dette for øje, og påpeger, at både udgifts- og indtægtssiden af den næste FFR vil blive behandlet som en samlet pakke i de kommende forhandlinger;

6. er overbevist om, at indførelsen af nye egne indtægter for EU fortsat er den eneste mulighed for at sikre tilstrækkelig finansiering af den næste FFR på et niveau, der svarer til Unionens reelle behov og politiske ambitioner, medmindre Rådet enes om at forhøje de nationale bidrag til EU-budgettet betydeligt; forventer derfor, at Rådet tager et politisk standpunkt i denne sag, eftersom en de facto-blokering af enhver reform af EU's ordning for egne indtægter ikke længere er en mulighed; minder i denne forbindelse om, at rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter blev enstemmigt vedtaget af alle dens medlemmer, herunder de medlemmer, som Rådet havde udpeget;

7. glæder sig over, at Kommissionen agter at udforme EU's fremtidige budget på grundlag af principperne om EU-merværdi, fokus på resultater, ansvarlighed, større fleksibilitet inden for en stabil ramme og forenklede regler, som det præsenteres i oplægget;

8. understreger i denne forbindelse betydningen af en grundig evaluering af effektiviteten og virkningen af EU's nuværende politikker, programmer og instrumenter; imødeser i den forbindelse resultaterne af den igangværende udgiftsrevision og forventer, at de vil blive taget i betragtning ved udformningen af den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020; fremhæver navnlig behovet for på den ene side at sikre en vellykket gennemførelse af EU's meget overtegnede programmer og på den anden side at finde frem til årsagerne til underudnyttelsen; anser det for vigtigt at opnå synergier mellem EU-budgettet og de nationale budgetter og at tilvejebringe midler til at overvåge niveauet og resultaterne af udgifterne på nationalt plan og på EU-plan;

9. erkender, at søgen efter europæisk merværdi er et grundlæggende spørgsmål, der skal ses på, og er enigt i, at EU's budget bl.a. bør anvendes som et redskab til at nå traktatens målsætninger og tilvejebringe europæiske offentlige goder; understreger imidlertid den mangesidede karakter af begrebet europæisk merværdi og dets mange forskellige fortolkninger og advarer mod ethvert forsøg på at bruge sin egen definition til at rejse tvivl om relevansen af EU's politikker og programmer ud fra rent kvantitative eller kortsigtede økonomiske betragtninger; mener, at der er en klar merværdi, når en indsats på europæisk plan:

   – går ud over, hvad en national, regional eller lokal indsats kan (afsmittende virkning)

   – ansporer til foranstaltninger på nationalt, regionalt eller lokalt plan for at opfylde målsætninger i EU-traktaten, der ellers ikke ville blive gennemført

   – støtter foranstaltninger, der kun kan finansieres ved at samle ressourcerne på EU-plan på grund af deres meget store finansieringsbehov, eller

   – bidrager til at skabe og støtte fred og stabilitet i og udenfor EU's naboskabsområde;

   opfordrer Kommissionen til at videreudvikle begrebet europæisk merværdi under hensyntagen til særlige territoriale forhold; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende resultatindikatorer til dette formål;

10. mener, at strukturen i den kommende FFR bør gøre EU's budget mere læsevenligt og

forståeligt for EU-borgerne og give mulighed for en mere overskuelig præsentation af alle EU's udgiftsområder; minder samtidig om behovet for at fremme både kontinuitet i planlægningen og fleksibilitet inden for udgiftsområderne; mener, at den overordnede FFR-struktur bør afspejle den politiske debat om de vigtigste søjler i og retningen for EU's udgifter, herunder bæredygtig udvikling, vækst og innovation, klimaforandringer, solidaritet, sikkerhed og forsvar; er derfor af den overbevisning, at der er behov for en justering af de nuværende udgiftsområder i FFR;

11. mener, at EU's budget skal være gennemsigtigt og demokratisk; minder på ny om sit resolutte engagement i princippet om EU-budgettets enhed, og stiller spørgsmålstegn ved nødvendigheden og merværdien af at oprette yderligere instrumenter uden for FFR; gentager sit mangeårige synspunkt om, at Den Europæiske Udviklingsfond såvel som andre instrumenter uden for FFR bør integreres i EU's budget; understreger, at denne integration bør indebære, at disse instrumenters respektive rammebeløb lægges oven i de nuværende FFR-lofter for ikke at bringe finansieringen af andre EU-politikker og -programmer i fare;

12. påpeger, at budgetmyndigheden efter at have opbrugt alle disponible margener har godkendt en betydelig anvendelse af fleksibilitetsbestemmelserne og de særlige instrumenter, der indgår i FFR-forordningen, for at sikre de ekstra bevillinger, der har været nødvendige for at sætte ind over for kriser eller til at finansiere nye politiske prioriteter under den nuværende FFR; understreger, at der i forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR blev fjernet en række hindringer for fleksibilitetsmekanismerne under FFR for at give mulighed for større fleksibilitet under den nuværende finansielle ramme;

13. understreger i denne forbindelse, at den næste FFR fra begyndelsen bør have et passende niveau af fleksibilitet, der vil gøre det muligt for EU at reagere på uforudsete omstændigheder og finansiere skiftende politiske prioriteter; mener derfor, at fleksibilitetsbestemmelserne i FFR bør gøre det muligt uden begrænsninger at overføre alle uudnyttede margener og frigjorte bevillinger til kommende regnskabsår og lade budgetmyndigheden anvende disse midler til et hvilket som helst formål, der anses for nødvendigt, inden for rammerne af den årlige budgetprocedure; opfordrer desuden til en betydelig styrkelse af FFR's særlige instrumenter, som bør beregnes ud over betalingslofterne i FFR, både hvad angår forpligtelser og betalinger, samt til, at der oprettes en særskilt krisereserve, som bør give mulighed for straks at mobilisere midler i tilfælde af en nødsituation;

14. slår til lyd for en reel og mærkbar forenkling af gennemførelsesreglerne for støttemodtagerne og en mindskelse af den administrative byrde; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at indkredse og fjerne overlapninger mellem de instrumenter, der indgår EU-budgettet, som forfølger ensartede mål og finansierer ensartede foranstaltninger; er imidlertid af den opfattelse, at en sådan forenkling ikke bør føre til, at tilskud erstattes af finansielle instrumenter, og ikke må føre til en sektoropdeling af EU's programmer og politikker, men bør sikre en tværgående tilgang med komplementaritet i centrum; opfordrer til en vidtrækkende harmonisering af reglerne med sigte på at skabe ét fælles regelsæt for alle EU's instrumenter;

15. anerkender de finansielle instrumenters potentiale som en finansieringsform, der

supplerer støtte og tilskud; advarer imidlertid om, at de ikke er hensigtsmæssige til alle typer af foranstaltninger og politikområder, da ikke alle politikker udelukkende er markedsdrevne; opfordrer Kommissionen til at forenkle reglerne for anvendelse af finansielle instrumenter og til at fremme muligheden for at kombinere forskellige EU-midler under harmoniserede regler ved at skabe synergier og undgå enhver form for konkurrence mellem forskellige former for finansiering; giver udtryk for sin betænkelighed ved løsningsmodellen med én fælles fond, som skal integrere alle finansielle instrumenter på EU-plan og yde lån, garantier og instrumenter til risikodeling inden for forskellige politikområder, som præsenteret i oplægget, og vil undersøge dette forslag til bunds;

16. gentager sit standpunkt om, at varigheden af den flerårige finansielle ramme bør tilpasses både Parlamentets og Kommissionens politiske cyklus og bør sikre langsigtet programmering; understreger i denne forbindelse, at FFR'ens varighed fuldt ud bør tage højde for behovet for mere langsigtet forudsigelighed i gennemførelsen af de programmer under de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF), som er under delt forvaltning, og som ikke kan fungere uden den stabilitet, der ligger i et engagement af mindst syv års varighed; foreslår derfor, at den næste FFR bør aftales for en periode på 5+5 år med en obligatorisk midtvejsrevision;

17. noterer sig kommissionsformandens bekendtgørelse i hans tale om Unionens tilstand af et kommende forslag til en særlig budgetpost for euroområdet; opfordrer Kommissionen til at fremlægge flere og mere detaljerede oplysninger i denne henseende; minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 16. februar 2017 opfordrer til en særlig budgetmæssig kapacitet for euroområdet, som bør være en del af EU-budgettet ud over de nuværende lofter i den flerårige finansielle ramme, og finansieres af euroområdet og de øvrige deltagende medlemmer via en indtægtskilde, der bør aftales mellem de deltagende medlemsstater, og betragtes som formålsbestemte indtægter og garantier;

18. forventer, at Kommissionen vil fremlægge sine forslag både for den fremtidige FFR og for egne indtægter senest i maj 2018; erklærer sin hensigt om inden for rimelig tid at fremlægge sin egen holdning til alle dertil relaterede aspekter og forventer, at Parlamentets holdning vil blive integreret fuldt ud i de kommende forslag fra Kommissionen;

19. erklærer sig parat til at indgå i en struktureret dialog med Kommissionen og Rådet med henblik på at nå frem til en endelig aftale om den næste FFR inden udgangen af indeværende valgperiode; er overbevist om, at en hurtig vedtagelse af FFR-forordningen vil muliggøre den efterfølgende vedtagelse af alle de sektorspecifikke retsakter i tide, så de nye programmer kan være på plads ved begyndelsen af den næste periode; fremhæver de skadelige virkninger af den forsinkede iværksættelse af programmerne under den nuværende FFR; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Det Europæiske Råd til at anvende "passerellebestemmelsen" i artikel 312, stk. 2, i TEUF, som giver mulighed for afstemning ved kvalificeret flertal om FFR'en i Rådet;

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de øvrige relevante institutioner og organer samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.